

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 229/2020
19.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела онемогућавање вршења контроле из члана 237. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Мионици К број 113/19 од 13.09.2019. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 193/19 од 27.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Мионици К број 113/19 од 13.09.2019. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 193/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К број 113/19 од 13.09.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела онемогућавање вршења контроле из члана 237. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да суду плати паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног судског извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 193/19 од 27.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Мионици К број 113/19 од 13.09.2019. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Тадић, због повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим произлази да је кривично дело извршено пасивном радњом тј. нечињењем, на тај начин што окривљени пореском инспектору није пружио на увид пореске књиге, а што не представља битна обележја кривичног дела, већ обележја прекршаја. Бранилац у захтеву наводи да је чланом 15. став 1. КЗ прописано да кривично дело може бити извршено нечињењем кад закон пропуштање да се предузме одређено чињење предвиђа као кривично дело, што у конкретној ситуацији није случај, па је на тај начин побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. КЗ.

Одредбом члана 237. КЗ прописано је да ко онемогући органу вршење контроле да изврши увид у пословне књиге или другу документацију или онемогући преглед предмета, просторија или других објеката, казниће се новчаном казном или затвором до 1 године.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је бранилац окривљеног АА поднео захтев за заштиту законитости произилази да је окривљени способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела чије извршење је хтео и свестан да је његово дело законом забрањено, онемогућио полицијске службенике ОКП ПУ Ваљево и инспектора Одсека Пореске полиције Ваљево, као орган вршења контроле, да изврши увид у пословне књиге и другу документацију СЗТР „ББ“ ..., за 2012, 2013. и 2014. годину, на тај начин што на захтев инспектора Пореске полиције Ваљево, ВВ није предао на увид наведене пословне књиге, ради вршења контроле пословања СЗТР „ББ“ ... у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији.

По налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА описаним у изреци првостепене пресуде, стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела онемогућавање вршења контроле из члана 237. КЗ - окривљени је онемогућио органу вршење контроле да изврши увид у пословне књиге, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да се у овом конкретном случају не ради о кривичном делу, већ о прекршају, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наиме, изнете наводе захтева, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде о томе дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**